

Luc. 9.

idem dñs ait, Sine mortuos sepelire mortuos suos, ut scilicet in anima mortui, in corpore mortuos sepelirent. Mors est uidelicet animæ, qñ deus deserit eam ob peccatorum magnitudinem. Corporis mors est, qñ ab anima deseritur. Ab his duobus mortis generibus resuscitatos, duas dicimus resurrectiones. Nunc autem animarum in ecclesia per filium dei (hoc est, uerbū dei) fit resurrectio, quando per gratiam dei uiuificati resurgunt à morte iniquitatis. Et hæc est prima resurrectio, quam qui habent, in secūda quæ est corporum, fideliter resurgent in uitam æternam. Resurgent im-

Matth. 25

pii, unusquisque in carne sua, ut cum diabolo & angelis eius puniantur. Hoc certissime sciendum est, quod nemo nisi per indebitam misericordiam dei liberabitur, & nisi per debitum iudicium damnabitur. Tunc sancti scient plenius, quid boni eis contulerit gratia dei, uel quid essent cōsecuti, si diuina eos gratuito munere non elegendisset misericordia. Tunc erit ipse deus sanctorum societas, beatorum iucunditas, & omnia quæcunque ab eis honeste desiderari possunt, & uita & salus & copia, gloria & honor & pax, æterna beatitudo & beata æternitas, cui sit honor & gloria nunc & semper & in secula seculorum, Amen.

FERIA SECUNDA

Paschæ. Luca XXIII.

In illo tempore Duo ex discipulis Iesu ibat ipsa die in castellum, quod erat in spacio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emaus. Et reliqua.

IN exordio huius lecti-
onis solet mouere non
nullos ad quarendum, q
nam isti duo discipuli fue-
runt, qui ipsa die resurrecti-
onis ab Ierusalem recedē-
tes, ad castellum Emaus
properauerunt. Quod em̄
ex duodecim aplis nō fue-
rint, in fine huius lectio-
nis euangelista compro-
bat, cum dicit eos reuer-

fos in Ierusalem, & inuenisse cōgregatos undecim.

Vñ apparet eos ex septuaginta fuisse discipulis, non
ex duodecim apostolis. Et unius nomen quidem in-
fra declaratur, cui nomen Cleophas fuisse dicitur:

alterum uero nonnulli purant uocatum fuisse E-
maus, sicut & castellum quo ibant, & ideo superflu-
um uisum fuisse euangelistæ, ut uno breui uersiculo
unum nomen geminaret. Alij etiam arbitrantur hūc
fuisse Lucam euangelistam, qui hoc scripsit euange-
lium, & humilitatis causa suum nomen siluisse. Con-
suetudo enim est sanctorum, ut cum de se mira & ma-
gna loquuntur, propter custodiam humilitatis, sic de
sua psona quasi de aliena loquātur, sicut Moyses fe-
cisse inuenitur, qui sic de se quasi de alio loquebat,

dicens: **Et erat Moyses** uir mitissimus super omnes ho-
mines, q morabatur in terra. Similiter & beatus Iob
de se, quasi de alio ait: **Vir erat in terra Hus**, nomine
Iob. Qui em̄ Lucam unū ex his duobus discipulis fuis-
se putat, secundum hoc exemplum suum nomē silu-
isse dicunt. Sed quilibet horum fuerit, sciēdam est quia

Num. 27

Job. 1

de domini resurrectione dubij ab Ierusalem recedebant, quod non solum uerbis, sed etiam factis ipsi demonstrant. Qui enim usq; in tertiam diem in Ierusalem expectauerant, aestimantes eum tertia die resurrecturum, sicut ipse promiserat, quia sponsonem non uiderant, dubitates ab Ierusalem recedebant. Sed ignoscendum est eorum fragilitati, quoniam sicut dicit euangelista, nondum erat spiritus datus, quia Iesus nondum fuerat glorificatus. Unde bene spatium itineris, quod tenebant, eorum mentibus congruere uidetur. Sexaginta enim stadia ab Ierusalem usq; Emaus numerantur. Stadium enim a stando dictum est, uel statuendo, eo quod munus aliqd in certo loco statueret ad exercitationem currentium. Et cum apud ueteres stadium mensura diuersa habeatur, legitimi tamen stadij autorem Herculem tradunt, qui sub uno anhelitu centum uiginti quinq; passus cucurrisse dicitur, ac per hoc (si recte computetur) sexaginta stadia septimum miliarium & dimidium compleret. Et sex quidem ad bona opera pertinent, quia sex dies sunt in quibus licet operari: septem autem ad requiem animarum, quia septimo die requieuit deus ab omnibus operibus suis: octo ad resurrectionem, quia octauo die dominus resurrexit. Et per Salomonem dicitur: Da partes septem, necnon & octo. Quasi enim discipuli isti sextum miliarium cum domino cucurrerant, quando eum in presentia uita in bonis operibus conuersantem uiderant. Quasi uero ad septimum miliarium peruenerant, quando illum in sepulchro collocatum didicerant. Verum octauum dimidium perfecerant, quia cum prius resurrecturum crediderant, sed de eius resurrectione dubij ab Ierusalem recedebant. Sed quamuis de domi-

Eccles. ii

ni resurrectione dubij ab Ierusalem recederēt, ab ei-
 tamen amore funditus non recesserant. **Vnde & be-
 ne subditur: Et ipsi loquebātur ad inuicem de
 his omnibus quæ acciderāt.** Notādum autem,
 quia non de superfluis, non de uacuis, neq; ea quæ ad
 detractiōem pertinent, neq; risum mouētia loque-
 bantur, sed ad inuicem de his omnibus quæ acciderāt,
 scilicet qualiter conuersatus esset innocēs & sine que-
 rela in mundo, qualiter signa & miracula operatus
 sit, quomodo odijs Iudæorum & calumnijs traditus
 sit ad crucifigendum, qualiter se resurrecturum præ-
 dixerat, qđ nō dū uidebāt. **Quia ergo hæc & huiusmo-
 di de illo loquebātur, contigit ut etiam illum, quem
 absentem putabant, corporaliter uiderēt, & in his eti-
 am ad literam suam promissionem dñs adimpleret,** **Matth. 18**
**in qua dicit: Vbi fuerint duo uel tres cōgregati in no-
 mine meo, ibi sum in medio eorum.** **Vnde & subdit:**
**Et factum est, dum fabularētur ꝛ secum quæ-
 rerent, ꝛ ipse Iesus appropinquans ibat cū
 illis.** Vbi notandum quia iuxta mentis illorū qua-
 litatem, dñs suā formauit apparitionem. Illi enim in
 corde dñm amabant, sed de eius resurrectione dubi-
 tabāt. **Dñs autem eis in corpore apparebat, sed quis
 esset non demonstrabat.** **Quia ergo amabant, uidebāt:
 quia uero de eius resurrectione dubitabāt, cū quem
 uidebant, nō agnoscebant.** Sed qđ ip̄a dubitatio in il-
 lorum mētibus ex antiqui hostis insidijs nata fuerat,
 recte subiungitur: **Oculi autem illorum tenebā-
 tur, ne eum agnoscerent.** Tenebantur enim eo-
 rum oculi, siue ab ipsa dubitatiōe, siue ab antiqui ho-
 stis tentatione, ne eum quem uidebāt cognoscere pos-
 sent. **Qui em̄ propria uirtute à mortuis resurrexit, in**

qua specie uoluit, discipulis apparuit. Vñ bñ alius eu-
 angelista dicit: Post hæc apparuit duobus et
illis in alia effigie. Et ait ad illos: Qui sunt hi
sermone quos cōfertis ad inuicē ambulā-
tes, et estis tristes: Nō ignorans dñs interrogauit,
 qd discipuli loquerētur, sed ex eorū locutione cordis
 requisit confessionem, ut impleretur in illis quod
 alibi dicit, Aut ex ore tuo iustificaberis, aut ex ore tuo
 condemnaberis. Merito autem tristes ambulabant,
 quos fides resurrectionis nondum la tificauerat. Nō
 dum enim erat impletum in illis, quod dominus re-
 promiserat, dicens: Tristitia uestra uertetur in gaudi-
 um: sed adhuc in illa sententia tenebantur, quæ ait:
 Mundus autem gaudebit, uos uero tristabimini. Nā
 cuius rei gratia tristes incederent, unus eorum cui no-
 men Cleophas, ostendit, cum ait: Tu solus pere-
grinus es in Ierusalem, et nō cognouisti que
facta sunt in illa his diebus? Ach diceret: Quo-
 modo ex om̄ibus tu solus remanere potuisti, ut igno-
 rares ea quæ facta sunt his diebus in Ierusalem, ma-
 xime autem, cum propter magnitudinem suam nulli
 esse incognita possint? Sed illud prætermittendum
 non est, quod in peregrini specie dominus post suam
 resurrectionem discipulis apparere uoluit. Peregrini-
 nus enim erat illis, à quorum mortalitate longe di-
 stabat. Siue certe in peregrini specie apparuit, ut eo-
 rum mentes ad misericordiam prouocaret, & eum
 quem deum nondum cognoscebant, saltem ut pere-
 grinum amarent. In peregrini specie quoq; apparu-
 it, ut nos qui membra eius sumus, in hac uita peregrini
 nos & aduenas nos esse sentiamus. Peregrinus em̄ di-
 ctus est, quasi pergens longius, siue peragrans aliena.
 Quo nomine illi censentur, qui à proprio solo expul-

Matth. 12

Johan. 16

si reditum cum gemitu suspirant. Et nos quoque quia patriam
 radisi gaudia amisimus, quoadiu in hac uita sumus, in
 aliena patria consistimus. Vnde necesse est, ut quoti-
 die cum gemitu ad propriam patriam redire festine-
 mus, dicentes cum **Apostolo**: Dum sumus in corpo-
 re, peregrinamur a domino: quoniam non habemus
 hic manentem ciuitatem, sed futuram inquirimus. In
 hac peregrinatione se esse sentiebat **Dauid**, cum dice-
 bat: Quonia aduenæ & peregrini sumus apud te, sic-
 ut omnes patres nostri. Et iterum: Hec mihi, quia inco-
 latus meus prolongatus est, habitavi cum habitanti-
 bus Cedar, multum peregrinata est anima mea. Sed
 adhuc causas mœroris dominus diligentius inquiri-
 t, dicens: Quæ? At illi unde tristes essent aperuerunt,
 dicentes: De **Iesu Nazareno, qui fuit vir pro-**
pheta, potens in opere & sermone coram deo
& omni populo. Vir & prophetam testantur, & filium
 dei tacent: uel quia dubij de eius resurrectione ab Ie-
 rusalem recedebant, uel quia insidias Iudæorum metue-
 bant. Iam enim conspirauerant Iudæi, ut si quis eum
 confiteretur palam, extra synagogam fieret. Quia ergo Ie-
 sus hebreo sermone, latine saluator dicitur, recte hoc
 nomine censetur, cuius resurrectio salutem credenti-
 bus contulit, sicuti ait apostolus **Petrus**: Non enim est in
 alio aliquo salus, neque aliud nomen sub caelo datum
 est hominibus, in quo oporteat nos saluari. Quia uero
 Nazareus interpretatur sanctus, hoc nomen illi con-
 gruit qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus
 in ore eius, De quo scriptum est: Scitote quonia miri-
 ficauit dominus sanctum suum. Et iterum: Non dabis
 sanctum tuum uidere corruptionem. Bene autem a
 discipulis, licet quem uidebant ignoratibus, saluator

2. Corin. 5

Psalm. 38

Psalm. 119

Actu. 4

Psalm. 7

Psalm. 17

uir appellatur. Vir nāq; à uiribus dictus est, & illi specialiter hoc nomē apratur, qui solus diaboli uires resurgendo à mortuis potuit confringere, de q; scriptū est: **Ecce uir, oriēs nomē eius.** Discamus ergo & nos ab illo confortati uiri esse, ut diaboli tentationibus fortiter resistamus, & cuncta aduersa uiriliter tolemus, sicut fecit ille cui dictū est: **Accinge sicut uir lumbos tuos, & sicut fortis refringe luxuriam.** Hinc & in laude Ioseph dictum est: **Misit ante eos uirū.** Hinc etiam Psalmista nos admonet, dicēs: **Viriliter agite, & confortetur cor uestrum, omnes qui speratis in dño.** Sed licet de eius resurrectione dubij non ex toto discipuli erant, cum dñm prophetarum prophetā uocabant. Nam & ipse de seipso ait: **Non est propheta sine honore, nisi in patria sua.** Et iterū: **Non oportet prophetam occidi extra Ierusalem.** Et in eius persona per Moysen dicitur: **Prophetā uobis suscitabit deus de fratribus uestris, tanquam me, ipsum audietis.** Potens primum in opere, deinde in sermone dicitur, quia quod docuit uerbis, ostendit exemplis, sicut scriptum est: **Quia cœpit Iesus facere & docere.** Ordinata em̄ prædicatio est, ut primū opere impleas, quod postea uerbis doceas, iuxta exemplū dñi, qui ait: **Discite à me quia mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus uestris.** Bene quidem primū coram deo, deinde coram omni populo potens esse dicitur, ut in omni opere ante omnia deo placere studeamus. Non enim primum placendum est hominibus, sed primum placere debemus deo, deinde hominibus: non ob nostram gloriam, sed ut ipsi homines placeāt deo, cui nos placere uiderint, iuxta quod dominus nos admonet, dicens: **Luceat lux uestra corā**

hominibus, ut uideant uestra bona opera, et glorificent patrem uestrum, qui in caelis est. **Et Apostolus:** *Roma. 23*
Prouidentes bona, nō tantum coram deo, sed etiam *1. Coan. 10*
corā oībus hoībus. Et iterum: Placete oībus, sicut &
ego per omīa omnibus placeo, non quærens qđ mi-
hi est utile, sed quod multis, ut salui fiāt. Et quō tra-
diderunt eum summi sacerdotes & principes
nostri in damnationem mortis, & crucifixerūt eū.]
Hic illud discipuli cōmemorant, qđ superius textus
euangelij declarat, qualiter scilicet à summis sacerdo-
tibus propter inuidiā traditus sit ad crucifigendum.
Sed illud quærendum est, quare dicāt eum à princi-
piibus sacerdotum traditū, cum legamus quod eū lu-
das tradiderit, dicens: Quid uultis mihi dare, & ego
uobis eū tradā? Sed ex hac q̄stione iterū orit̄ alia quæ-
stio, quō Iudas uel Iudæi eū tradidisse dicant̄, cū lega-
mus qđ pater eū tradiderit, dicente Apostolo: Pro *Roma. 8*
prio filio suo non pepercit deus, sed pro nobis omni-
bus tradidit illum. Nam & ipse filius semetipsum tra-
didit, sicut idem Apostolus alibi ait: Qui dilexit me, *Galat. 2*
& tradidit semetipsum pro me. Et iterum: Ambula- *Ephe. 5*
te in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradi-
dit semetipsum pro nobis. Si ergo pater tradidit fili-
um & filius semetipsum, nunquid Iudæi & Iudas in-
culpabiles sunt, si hoc fecerunt quod pater & filius?
Non, sed uno traditionis uerbo, diuersæ uolūtates ex-
pressæ sunt. Tradidit eum Iudas propter auaritatem:
tradiderunt eum Iudæi, sed propter inuidiam: tradi-
disse eum dicitur Pilatus, cum eum crucifigi pmisit.
tradidit eum pater, sed propter nostram liberatio-
nem. tradidit semetipsum filius, sed propter nostrā
dilectionem. Ergo pater & filius non solū sunt amā-

di, sed etiam glorificandi. Iudas autem & Iudæi nō solum detestandi, sed etiā condemnandi, quia quod pater & filius fecerunt charitate, illi cupiditate fecerunt. Quod autem dubitantes ab Ierusalem isti discipuli recederent, suis uerbis aperuerunt, cum dixerūt: **Hoc autē sperabamus quod ipse esset redempturus Israel.** Sperabamus quippe, præteriti imperfecti temporis uerbum est. Et q̄ non speramus, sed sperabamus dixerunt, de eius resurrectione dubitare se ostēderūt. Minus em̄ spiritus sancti gratia instructi, sperauere quod resurgens à mortuis saluator, redempturus esset Israel, id est, regnum Israel, corporaliter multo nobiliter quā quondam Dauid regeret, reparatur⁹. Hac suspitione p̄moti fuerant illi duo, qui suaserunt matri ut peteret ab eo, dicēs: Dñe, dic ut se deant hi duo filij mei, unus ad dexterā tuam, & alter ad sinistrā tuā, in regno tuo. Hac etiā dubitatione tenebantur illi, qui post resurrectionem interrogabāt eum, dicentes: Dñe, si in tempore hoc restitues regnū Israel? **Et nunc super hæc omnia** tertia dies est hodie, quod hæc facta sunt. Sed & mulieres quædam ex nostris terruerunt nos, quæ ante lucem fuerūt ad monumentum, & non inuēto corpore eius, uenerūt dicentes se etiam uisionem angelorum uidisse, qui dicunt eum uiuere. Et abierunt quidam ex nostris ad monumentum, & ita inuenerunt sicut mulieres dixerunt, ipsum uero non inuenerūt.] Quod discipuli cōmemorāt breuiter, superior textus euangelij narra sufficiens, scilicet quō mulieres quæ secutæ dñm fuerant à Galilæa, cum præparatis aromatibus ad monumentum uenerunt, & responso ab angelo accepto de eius resurrectione, discipulis nunciauerunt. Tunc

Matth. 20

Actus. r.

quoque duo ex illis, Petrus & Iohānes scilicet, cucurrerunt ad monumentū, & ita inuenerūt sicut mulieres dixerūt, ipsum uero nō inuenerūt. Et ait ad illos: Stulti & tardi corde ad credendum in omnibus quæ locuti sunt propheta. Merito non solum discipulorum stultitia redarguitur, sed etiā tarditas increpatur: quia cum omnia in domini doctrina, in miraculis, in passione, sicut de illo prophetae prædixerāt, completa cernerent, de eius resurrectione dubitare non debuerāt: & maxime, cum omnia quæ in eo uentura erant, antequam pateretur, ab ipso domino prius prædicta recolerent. Et non solum illorum, uerū etiam & nostra ignauia atque tepiditas redarguitur: quæ nec præclara discere uolentes, nec ea quæ uisum discimus opere implere sagimus: & ideo ad discendum tardi, & ad opus pigri inuenimur. Quibus recte dicitur: Nonne hæc oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam? Quod interrogatiue legendum est, ut subaudiatur, oportuit. Oportuit enim Christum pati, nō pro se, sed pro nobis. Dicitur autem intrare in gloriam suam, à qua nūquam discessit, eo quod nos intrare fecerit, qui longe per peccatum ab illa expulsi fueraus. Sicut enim uidere & cōfiteri dicitur, eo quod nos aliquid uidere & cōfiteri faciat, ita quoque in gloriam suam dicitur intrare per passionem. Igitur dominus in gloriam suam intrauit, ostendens nos per multas tribulationes intrare debere in regnum dei. Tantum enim caput nostrū, qui est Christus, membra sua diligit, ut frequenter ipse agere dicatur, ad quod faciendum nos idoneos efficit. Sed quæ ad intelligendum scripturam stulti & tardi erāt, post increpationem piam dominus adiungit expositionem.

nem. Vnde & subditur: **Incipiens a Moyse et omnibus prophetis, interpretabatur illis in omnibus scripturis, quæ de ipso erant.** Interpretabatur in omnibus scripturis, maxime ea quæ ad passionem pertinebant & resurrectionem, ut omnem dubitationem ab eorum mentibus auferret, & ad credendum resurrectionem animos eorum confirmaret, quale est illud: **Foderunt manus meas & pedes meos, et, diuiserunt sibi uestimenta mea & super uestem meam miserunt sortem.** Et, **Insurrexerunt in me testes iniqui, & cetera talia.** Sed forte mouet aliquem, quare dominus cum interpretabatur scripturas discipulis, a Moyse cœpisse dicatur, cum plures patres ante Moysen fuisse legamus, qui & uerbis & exemplis eius passionem et resurrectionem prophetauerint. Quid enim mors Abel, nisi passionem Christi significauit? Sicut enim ipse a fratre iniuste occisus est, ita quoque & dominus innocenter a ludæis occisus est. Quid enim per translationem Enoch, nisi ascensio domini significatur? Quid per Noe, qui arcam in diluuium rexit, nisi dominus intelligitur, qui caput est ecclesie? Et quid per Abraham, qui filium immolauit, nisi deus pater accipitur, qui proprio filio suo non pepercit? Sic quoque immolatio Isaac, passionis Christi typum tenuit. Nam & Iacob pastor ouium dominum nostrum Iesum Christum significat, qui ait in euangelio: **Ego sum pastor bonus.** Similiter uenditio Ioseph, uenditionem præfigurauit Christi. Sed forte mouet aliquem, ut diximus, quare dominus cum interpretabatur scripturas discipulis, a Moyse cœpisse dicatur, cum plures patres ante Moysen fuisse legamus, qui & uerbis & exemplis eius passionem ac resurrectionem prophetauerint. Sed ad hoc dicendum est,

Psalm. 27.

Psalm. 26.

Gene. 4

Gene. 5

Gene. 7

Gene. 22

Gene. 30

Johan. 10

quia licet ante Moysen plures patres fuerint, tamen eorum actionem Moyses scribente cognouimus, quæ ueracis historiae scriptorem primum fuisse non dubitamus. **A** quo libro ergo illorum dominus scripturas interpretari cepit: **A** Moyses cepit, quia illorum actiones (ut diximus) primus Moyses scripsit. Inde enim scripsit homo, quoniam non erat homo. **Et appropinquauerunt castello quo ibant, et ipse se finxit longius ire.** Cum fingere soleat esse hypocritarum, quid est quod dominus se finxisse dicitur? Ad quod rationalis patet responsio, quia non semper fingere simulare dicimus, sed aliquando etiam componere. Unde & compositores luti figurulos uocamus, & eos qui carmina dictant, fictores, id est, compositores carminum. Quibus exemplis discimus, quia simplex ueritas nihil per duplicitatem egit, sed talem se coram discipulorum oculis composuit uel exhibuit, ut manifestum fieret, si discipuli eum, quem deum cognoscebant, saltem ut peregrinum diligerent. Sed absit ut eos à charitatis uisceribus alienos esse credamus, qui cum autore misericordiam gradiebantur. Nam subditur: **Et coegerunt illum, dicentes: Hanc nobiscum, quoniam ad uesperas cit et inclinata est iam dies.** Quorum exemplo discimus, quia peregrini & hospites non solum cum ad sunt recipiendi sunt, sed etiam cum desunt uocandi atque cogendi. Nam quantum hospitalitatis uirtus ualeat, & ipse comprobat, qui se in iudicio fidelibus dicturum repromisit: **Hospes fui, & collegistis me.** **Et** Matth. 25 **quoadiu fecistis uni de minoribus meis, mihi fecistis.** Quod etiam in opere Abrahæ & Loth discimus, qui frequenter hospites suscipiendo, aliquando angelos susceperunt. Unde nos Apostolus admonet, dicens;

Hebrę. 13. Charitas fraternitatis maneat in uobis, & hospitali-
Gene. 19 ratē nolite obliuisci. Per hācē m̄ placuerūt quidā, an-
 gelis hospitio susceptis. Hinc & Petrus ap̄tus nos hor-
 rat, dicēs: **Hospitales inuicē, sine murmuratiōe.** Hinc

Job. 31.

etiā beatus Iob de seipso testat, ingens: **Foris nō mā-
 sit peregrinus, ostiū meū uiatori patuit. Et intrauit
 cum illis. Et factum est dum recumberet cū
 eis, accepit panem, benedixit ac fregit, & por-
 rigebar illis. Et aperti sunt oculi eorū, & co-
 gnouerunt illum:** quia fides sine operibus mortua
 est, hinc cognoscere possumus, quia deum, quem di-
 scipuli nec ex uisione, nec ex scripturarum interpreta-
 tione cognouerāt, mox ut opere, quod scripturā p̄ci-
 piunt, perfecerunt, cognouerunt eū in fractiōe
 panis. Quoniam sicut Apostolus ait, Non audito-
 res legis iusti sunt apud deum, sed factores legis iusti

Luce. 11

ficabuntur. Et sicut dominus dicit: **Beati qui audiunt
 uerbum dei, & custodiunt illud. Nos quoq; pro mo-
 dulo nostro in fractiōe panis dominum cognosci-
 mus, si mundo corde & casto corpore mysteriū cor-
 poris & sanguinis eius cū digna reuerentia sumimus.
 Et ipse euauit ab oculis eorū. Et dixerūt ad
 inuicem: Nonne cor nostrum ardens erat in
 nobis, dū loqueretur in uia, & aperiret nobis
 scripturas?** Quia sicut ait Apostolus, Deus noster

Hebrę. 12. ignis consumens est. Postquā dñs ab oculis discipulo-
 rum euauit, quo ardore in uia eius locutione accensi
 sint declarant, dicentes: [Nonne cor nostrū ardēs erat
 in nobis de Iesu, dum loqueretur in uia? &c. Illo em̄

Luce. 12

igne succensi fuerant, de quo dominus ait: Ignem em̄
 ueni mittere in terrā, & quid uolo nisi ut ardeat? Hoc

psalm. 35.

igne accensum se nouerat, qui dicebat: **Concaluisti**

cor meum intra me, & in meditatiōe mea exardescet ignis. Sed quia omnis qui deo docente bonum discit per charitatis mysterium, alijs annunciare debet, probant hoc isti discipuli, de quibus subditur: Et surgentes, eadem hora regressi sunt in Ierusalem. Non enim fatigatione itineris prohibiti sunt, non uespertinae horae impedimentum timuerunt, sed eadem hora surgentes regressi sunt in Ierusalem nunciare apostolis, quod de domini resurrectione in uia compererāt. Vnde bene subiungitur: Et inuenerūt congregatos undecim, et eos qui cum ipsis erant, dicentes quod surrexit dominus uere, et apparuit Simoni. Et ipsi narrabant quae gesta erant in uia, et quomodo cognouerunt eum in fractione panis. Quod si ubi uel quando factum sit, euangelista non declarat, tamen quia factum sit non tacet, dicens: [quia surrexit dominus uere, & apparuit Simoni, Id est, Petro, teste Apostolo qui ait: Quia uisus est Cephae, & post haec undecim. Primum enim omnium uirorum, Petro apparuisse dominus post resurrectionem creditur, nō solum ut apostolatus eius ordinē consolidaret, sed etiā ut mentem eius quae in passione titubauerat, reformaret.

1. Cor. 15.

FERIA TERTIA

Pascha. Actuum XIII.

In diebus illis Surgens Paulus, & manu silentium indicens, ait: Viri fratres, filij generis Abraam, & qui in uobis timent deum. Et reliqua.